

Scenariusz zajęć – grupa Wiewiórki (3 – latki)

Temat tygodnia: Dzień dziecka.

Temat dnia: Dzieci na świecie

Data: 05.06.2020 r. (piątek)

Nauczyciel: Magda Nabrzyska

Dzień dobry Wiewióreczki! Dzisiaj poznacie dzieci, które różnią się od Was np. kolorem skóry. Dowiedziecie się również w co bawią się dzieci z danego kraju. A na koniec wykonacie mandale zabarwioną solą. Miłego weekendu☺!

Cel zajęć: Wdrażanie do szanowania innych bez względu na kulturę, tradycję i wygląd. Wykonanie mandali z wykorzystaniem zabarwionej soli. Poznanie zabaw z różnych części świata.

Środki dydaktyczne: nagranie z wierszem, puzzle, klej, nożyczki, kartka, wyprawka strona 40, kolorowa kreda, sól, szablon mandali, nagrania z muzyką.

Przebieg zajęć:

1. „**My dzieci świata**” – słuchanie wiersza na temat dzieci z różnych stron świata. Rodzic rozmawia z dzieckiem, że wszystkie dzieci są tak samo ważne, mimo, że różnią się wyglądem i mówią w innym języku.
https://www.youtube.com/watch?v=zl_dYe03Yx0
2. „**Tacy sami?**” – układanie puzzli przedstawiających dzieci z różnych stron świata. Dziecko patrzy na ilustrację i próbuje powiedzieć, czym wszystkie dzieci się różnią.
Załącznik 1. Proszę o wydrukowanie załącznika.
3. „**Czyj to dom?**” – karta pracy. Zadaniem dziecka jest połączyć dziecko z jego domem. **Załącznik 2. Proszę o wydrukowanie załącznika.**
4. „**Nowa koleżanka**” – kształtowanie umiejętności uważnego słuchania opowiadania czytanego przez rodzica. Wdrażanie do szanowania innych bez względu na kulturę, tradycję i wygląd.

„Nowa koleżanka” Tomasz Kruczek

Dzisiaj rano przyszła do nas Pani dyrektor. Trzymała za rękę małą ciemnowłosą dziewczynkę, która chyba troszkę się wstydziła, bo miała pochyloną głowę tak, że grzywka zasłaniała jej twarz, a kitki znad uszu sterczały pionowo w górę. Na plecach miała bardzo kolorowy plecak, a w ręku lalkę.

– To jest wasza nowa koleżanka – powiedziała pani dyrektor. – Bądźcie dla niej szczególnie mili, bo przyjechała do nas z bardzo daleka. Z samych Chin.

Różyczka podniosła głowę i wszyscy zobaczyliśmy, że ma okrągłą buzię i niesamowite skośne oczy.

– Ojej! – jęknął Tomek – ona jest chyba z jakiejś bajki! Mam taką książkę w domu. Tam są bajki z całego świata i tam jest obrazek z taką samą dziewczynką.

Kiedy tylko pani ogłosiła czas zabawy, podeszła do mnie i powiedziała:

– Tolu, bardzo proszę żebyś się zaopiekowała Różyczką – powiedziała – pokaż jej zabawki i książeczki.

– Dobrze, proszę pani – powiedziałam i od razu podeszłam do nowej koleżanki.

– Cześć, jestem Tola – przedstawiłam się. – Chcesz się z nami pobawić?

– Cześć! – krzyknął, podbiegając do nas, Tomek – Czy ty jesteś z bajki? Ja mam na imię Tomek i jestem rycerzem, walczę ze smokami i ratuję księżniczki. A czy ty jesteś księżniczką?

Różyczka popatrzyła na niego i odpowiedziała szybciotko w jakimś zupełnie nieznanym języku.

– I co teraz? – zmartwił się Tomek. – Nic nie rozumiem. Ona mówi po chińsku, a ja nie znam chińskiego. Nawet Maciek nie zna.

– Ale mnie zrozumiesz – szepnęła porcelanowa lalka – przecież ty znasz język zabawek. A język

zabawek jest taki sam na całym świecie. I lepiej nie opowiadaj Różyczce, że walczysz ze smokami! U nas smoki są dobre i nikt z nimi nie walczy!

– Dobre smoki? – Tomek zrobił wielkie oczy. – Czy wy jesteście z bajki?

– Oczywiście, że nie – zaśmiała się lalka – jesteśmy z daleka, z Chin, a teraz będziemy mieszkać

z wami w Polsce. Rodzice Różyczki prowadzą tu restaurację z chińskim jedzeniem.

– O! Chińskie jedzenie – ucieszył się Wojtek – tata mnie kiedyś zabrał do takiej restauracji. To było pyszne. Tylko że trzeba było jeść pałeczkami.

– Pałeczkami? – zdziwiłam się – jak to pałeczkami?

– Zwyczajnie – powiedział Wojtek – masz dwa patyczki i nimi jesz jak widelcem.

– I umiałeś tak jeść?

– No nie! – strapił się Wojtek. – Zresztą widelcem też nie do końca umiem.

Różyczka znowu powiedziała coś bardzo szybko i wyjęła z plecaka album ze zdjęciami.

Usiedliśmy na dywanie, a dziewczynka zaczęła pokazywać nam te zdjęcia i tłumaczyć coś w swoim języku.

– To jest miejsce, z którego przyjechaliśmy – powiedziała porcelanowa lalka – to są Chiny.

A na tych zdjęciach była ulica zupełnie taka jak u nas, tylko nie było tylu samochodów, za to mnóstwo rowerów i motocykli. I był dom podobny do mojego, tylko miał więcej piętér. Było też

przedszkole takie samo jak u nas, tylko wszystkie dzieci były podobne do Różyczki i nawet pani

była do niej podobna. Było też ZOO, a w nim śmieszne biało-czarne misie. Było też zdjęcie święta

obchodzonego na ulicy i był tam wielki kolorowy smok! Zupełnie inny niż te z naszych bajek.

Na ostatnim zdjęciu było dwoje starszych ludzi. Siedzieli na ławce przed domem. Byli trochę dziwnie ubrani, ale uśmiechali się i machali rękami.

– To dziadek i babcia Różyczki – szepnęła porcelanowa lalka – zostali w Chinach i ona bardzo

za nimi tęskni.

– Nie martw się – powiedziałam i objęłam Różyczkę – jeśli będziesz bardzo tęsknić za babcią i dziadkiem, pojedziemy do moich. Podzielę się nimi z tobą. Też są bardzo mili!

I choć pewnie mnie nie zrozumiała, to jednak przestała się smucić i znowu zaczęła coś szybko mówić, pokazując palcem to na mnie, to na Tomka i Wojtka.

– Ależ oczywiście! – odparłam po polsku – będziemy się z tobą bawić i zostaniemy przyjaciółmi.

– Skąd wiedziałaś, o co jej chodzi? – spytał Tomek. – Przecież nie znasz chińskiego.

– Ale znam inne dzieci – powiedziałam – a dzieci wszędzie są takie same. Chcą się bawić i mieć przyjaciół.

Rodzic pyta: Kto przyszedł do przedszkola Toli i Tomka?; Czy Różyczka była z naszego kraju?; Czy przyjechała z daleka?; Czy dzieci rozumiały język, w jakim mówiła?; Czy wyglądała tak samo jak inni?; Za kim tęskniła?; Czy koniecznie trzeba rozumieć inny język, żeby się razem bawić?.

5. **„Zabawy z różnych części świata”** – poznanie zabaw z różnych części świata, zwrócenie uwagi na podobieństwa i wspólne pomysły. Rodzic zaprasza dziecko na wędrowkę po świecie. Otrzymuje kocyk – to będzie pojazd. Przy dowolnie wybranej wesołej muzyce dziecko porusza się na kocyku: siedząc na nim odpycha się nogami i rękoma. Muzyka afrykańska podpowiada dziecku miejsce, do którego przybyło:
<https://www.youtube.com/watch?v=-ivmMcK5zaE>

Południowa Afryka

Gra „Mbube! Mbube!”³ czyli „Lew! Lew!”, popularna wśród dzieci z ludu Zulu. Jedna z osób jest lwem, druga antylopą. Następnie te osoby kręcą się tak, by straciły orientację. Jest to zabawa podobna do naszej ciuciubabki. Następnie rodzic zaprasza dziecko do dalszej podróży, tym razem dziecko kładzie się na kocyku na brzuchu, odpycha się rękoma. Słucha muzyki koreańskiej:

https://www.youtube.com/watch?v=EuSmZzLG1xI&list=PLQ0F9Dcm3uuH8rzv_MbYSDk7HI8q6CXXu

Korea

Do ulubionej zabawy dzieci w Korei należy „Hta ing- tja- te- tji- ki”, czyli rzuty pomarańczami. Wykorzystują do niej owoce dziko rosnących pomarańczy. W grze bierze udział dowolna liczba dzieci. Każde ma swoją pomarańczę. Na umówiony sygnał wszyscy podzucają je do góry i chwytają z powrotem. Ten, kto nie złapie pomarańczy, otrzymuje punkt karny. Wygrywa dziecko, które ma najmniej punktów karnych. Dziecko bawi się w tę zabawę, wykorzystując małą piłeczkę. Następnie rodzic zaprasza do dalszej podróży, tym razem dziecko staje jedną nogą na kocyku, drugą odpycha się, później następuje zmiana nogi. Muzyka pakistańska podpowiada, dokąd przybyły: <https://www.youtube.com/watch?v=ZwkiBggt0kU>

Pakistan

Rangoli to zabawa polegająca na tworzeniu barwnych kompozycji-obrazów na ziemi lub asfalcie. W pakistańską zabawę dzieci mogą bawić się w ogrodzie, gdzie na chodniku namalują kolorową kredą wspólny obraz, lub w sali, na dużym arkuszu papieru pakowego. Dziecko rysuje łatwy do wypełniania dowolny kształt lub wzór. Może to być np. jakiś duży kwiat, domek.. Następnie musi pokolorować obraz barwnymi i niezwykłymi wypełniaczami: trawą, kamyczkami, płatkami kwiatów, listkami itp. Gdy dziecko stworzy taki piękny obraz, rodzic robi zdjęcie.

6. **„Kwiat z naszych dłoni”** – praca z wykorzystaniem Wyprawki strona 40. Rodzic wycina koło w jednym kolorze i mówi: To kwiat wszystkich dzieci z całego świata. Czego mu brakuje? Zrobimy kolorowe płatki z odbić twoich dłoni. Dziecko wypycha sylwety dłoni, maluje swoje dłonie farbami za pomocą pędzli i robi odciski. Po umyciu rąk, układa kolorowe dłonie wokół koła.

7. **„Mandala”** – wykonanie pracy plastycznej z wykorzystaniem kredy i soli. Na początek dziecko wspólnie z rodzicem farbuje sól kredą w różnych kolorach, sposób przygotowania podaje w filmiki ze strony www.mojedziecikreatywnie.pl : <https://www.youtube.com/watch?v=jjLexAp1Lyg&feature=youtu.be> Gdy sól będzie gotowa każdy element mandali dziecko stara się wypełnić innym kolorem. **Załącznik 3. Proszę o wydrukowanie załącznika.**

Załącznik 1.

Doprowadź dzieci mieszkające w różnych krajach do ich domów.

1

Załącznik 3.

